Nr. 69. Sobota, 22 Marca 1924. Rok 114.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.
Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31 (Tel. 178).
Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73).

Cena pojedyńczego egzemplarza 300.000 Mp.

Na dworcach kolejowych poza Lwowem 360.000 Mp.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.
Telefon Redaktora Naczelnego 230.
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Wspólny front polsko-włoski.

Warszawa, 20. marca.

Polska w stopniu znacznie mniejszym od innych państw wyzyskała swoje zasoby zagraniczne dla swoich celów gospodarczych i politycznych.

Zasoby zagraniczne? — zapyta czytelnik. Tak jest. A mówiąc o nich mam na myśli: zasoby kulturalne, polityczne i gospodarcze, jakie reprezentują poza granicami naszej Rzeczypospolitej miljonowe zastępy ludności polskiej.

Na specjalne omówienie zasługiwałaby działalność odrodzonego państwa polskiego w tej dziedzinie zwłaszcza na terenie amerykańskim. Nie do tego jednak zmierzam tym razem. Chodzi mi raczej o wskazanie na **rozumny** wyjątek w tej dziedzinie. Na to, aby ten wyjątek został skutecznie przeprowadzony złożyło się wiele okoliczności. Wyjątek to naprawdę doniosły, nietylko jako objaw wzmożonej tężyzny państwowej Polski, ale doniosły w skutkach gospodarczych, politycznych.

Mam na myśli uzyskanie przez Polskę za gwarancją rządu włoskiego pożyczki w wysokości 400 miljonów lirów pod zastaw części dochodu z monopolu tytoniowego. Komunikat oficjalny mówi sucho, że pożyczki tej udziela Banca Commerziale italiana". Uzupełnijmy to wiadomością, że bankiem tym włada w przeważającej części, b. obywatel miasta Warszawy, p. Toeplitz, mąż głośnej naszej artystki, p. Mrozowskiej. P. Toeplitz osiadłszy od dawna we Włoszech, zachował dla swej byłej ojczyzny stosunek pozytywny. Nie sądźmy, aby jedynie i wyłącznie interes materjalny odgrywać miał rolę decydującą w tej jego transakcji z Rządem Polski niepodległej.

Pożyczka doszła do skutku przy czynnej pomocy posła Augusta Zaleskiego. Jego doskonałe stosunki z rządem Mussoliniego znane są oddawna. Tak tedy na dojście do skutku omawianej pożyczki złożyły się trzy czynniki:

1) Zabiegi Rządu polskiego uposażonego w szerokie pełnomocnictwa sejmowe.

2) Należycie przygotowany grunt na terenie włoskim przez posła Augusta Zaleskiego.

3) Zainteresowanie się rynkiem i odbudową Polski przez grupę finansową, której przewodniczy p. Toeplitz.

Są to czynniki, które złożyły się na wielki sukces polityczny Polski, jakim jest niewątpliwie uzyskanie tej pożyczki zagranicznej. Próby w tym kierunku czynione były już niejednokrotnie. Uwieńczenie ich skutkiem pomyślnym właśnie na terenie włoskim jest zjawiskiem wysoce znamiennem dla naszej pozycji w świecie.

Powiedziałem na wstępie, że pożyczka ta ma doniosłe znaczenie polityczne. Na czem ono polega? Przedewszystkiem na tem, że uprzytomnia nam, że we Włoszech wiara w moc polityczną Polski nabrała trwałości, zezwalającej rządowi włoskiemu na udzielenie swej gwarancji wspomnianemu konsorcjum. Fakt, że Polska uzyskuje właśnie we Włoszech pierwszą realną pożyczkę w gotówce na cele budżetowe nabiera specjalnego znaczenia w zestawieniu z innym faktem, że niespełna rok temu uznanie naszych granic wschodnich przez Radę Ambasadorów nastąpiło przy silnem poparciu rządu włoskiego. Włochy pomogły Polsce najpierw skrzepnąć politycznie przez mądrą, przewidującą akcję co do uznania naszych wschodnich granic. Gdy to się już stało, gdy Polska niewątpliwie stała się w Europie czynnikiem pokoju i ładu, przychodzą Włochy nam z pomocą, ułatwiającą znakomicie szybkie utrwalenie naszej rządności gospodarczej.

Polska zyskuje przy tej okazji znakomite oparcie polityczne, którego źródeł nie trzeba daleko szukać. Układ stosunków międzynarodowych jest tego rodzaju, że współdziałanie polsko-włoskie staje się nietylko możliwością, ale wysuwa się jako niemal konieczność.

Megalomanja czeska, chęć opasania przez Czechy swoimi wpływami całej Europy Środkowej, północnej i południowej, napotyka na zdecydowany opór ze strony dyplomacji włoskiej. Panslawizm polityczny, służący Czechom do wygrywania pewnych im dogodnych kombinacji, jest dalszym etapem niechęci włoskiej polityki do postawy Czech. W jednym i drugim wypadku interesy i dążenia Polski pokrywają się zupełnie.

Na tem tle, tudzież na niewątpliwej sympatji Włoch do Polski, wypróbowanej w okresie wojny, powstały objektywne warunki, które dają Mussoliniemu możność czynnego popierania naszych interesów. Gdy postawa ta została stworzona, dalsze pogłębienie dotychczasowej realnej przyjaźni polsko-włoskiej nie powinno napotykać trudności.

Wręb.

Monarchiści ros. planują zbrojne wystąpienie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 20. marca.

(K) W sprawie pobytu gen. Wrangla w Paryżu donoszą, iż pobyt ten stoi w związku **z przygotowaniami Wielk. ks. Mikołaja Mikołajewicza do wystąpienia na arenie politycznej.** Wrangel odbył w Paryżu długie konferencje z W. ks., podczas których ustalono, że Mikołaj Mikołajewicz obejmie protektorat nad armją Wrangla w Serbji. Zwróciły także uwagę konferencje, odbywane przez Mikołaja Mikołajewicza z atamanem kozackim Krasnowem, oraz znanym przywódcą „czarnoczekińców" Markowem II.

Redukcja w Min. spraw wewn.

(Telefonem od naszego koresp.).

Warszawa, 21. marca.

(K.) W związku z ogólną akcją oszczędnościową następuje w Ministerstwie spraw wewnętrznych redukcja czterech etatów V. stopnia służbowego, wobec czego czterech urzędników tego stopnia ma przejść na emeryturę.

Nowy naczelnik wydz. prezyd. w Min. spraw wewn.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 21. marca.

(K.) W najbliższych dniach ma być ogłoszona nominacja dra Karola Górskiego na naczelnika Wydziału prezydjalnego Min. spraw wewnętrznych.

Bizantyńska taktyka sowietów.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 21. marca.

(K.) „Izwiestja", omawiając rozszerzenie granic t. zw. „Republiki białoruskiej" głośno przyznaje, że rząd sowiecki szuka w ten sposób nowej broni do walki z Polską.

Frank walor. 21 marca	1800000
Frank walor. 22 marca	1800000
Frank kolej. od 1 marca	1800000
Frank poczt. od 1 marca	1800000
Frank tytoń. od 1 marca	1800000

Zmiany w Min. spraw zagr.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 21. marca.

(K.) W związku z przeniesieniem naczelnika wydziału prasowego M. S. Z. p. Nathansohna na inne stanowisko i nominację p. Bathora na szefa wydziału prasowego M. S. Z. powstał projekt utworzenia w biurze prasowem Min. spr. zagr. urzędu zastępcy naczelnika tego biura. Jako kandydata na to stanowisko wymieniają p. Gustawa Olechowskiego.

Zaprzeczenie wieści o chorobie Ojca św.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 21. marca.

(K) Wbrew depeszy P. A. T. o chorobie Ojca św., nadeszła z Rzymu wiadomość z otoczenia Papieża, **zaprzeczająca kategorycznie pogłoskom o chorobie Piusa XI.** — Ojcu św., przyzwyczajonemu do ruchliwego życia, dał się w pierwszych czasach pobytu w Watykanie odczuć brak ruchu na otwartem powietrzu, obecnie jednak przyzwyczaił się zupełnie do tego trybu życia. Przyboczny lekarz papieski oświadczył, że jeszcze w roku ub. odwiedzał co tydzień Ojca św., zaprzestał jednak, uważając dalsze badania za zbyteczne. Należy się dziwić PAT-icznej, że tak lekkomyślnie rozpowszechnia wiadomości, nie pozbawione także politycznego znaczenia, bez stwierdzenia źródła skąd pochodzą.

Ustawa o ochronie lokatorów.

Postulat objektywności wobec ustawy o ochronie. — Pozorny sukces lokatorów. — Ustawa o ochronie lokatorów, a zastanowienie ruchu budowlanego w miastach. — Ustawa o ochronie lokatorów, a niemożność przeprowadzenia remontu.

I.

Lwów, 20. marca.

Wobec tego, że ustawa o ochronie lokatorów weszła na porządek dzienny obrad Senatu, zamieszczamy uwagi w tej sprawie doskonałego znawcy trudnego i zawiłego zagadnienia, dr. Józefa Westreicha.

Po 3-ch latach pracy żmudnej i ciężkiej Komisji prawniczej Sejmu Ustawodawczego i obecnego Sejmu zrodzić się ma nowa ustawa o ochronie lokatorów. Z projektu ustawy i obrad sejmowych widocznem jest, że nowa ustawa podobnie jak dotychczasowa nie zadowolni społeczeństwa. Ustawę tę rozpatrywano przeważnie pod kątem widzenia lokatora lub właściciela realności, a nie ze stanowiska ogólnego, ze stanowiska społecznego. Słusznie przeto niektórzy posłowie ostrzegali przed takiem załatwieniem sprawy, podnosząc, że dobro Państwa wymaga, aby Sejm przy uchwaleniu ustawy nie powodował się sympatją lub nienawiścią do lokatorów lub właścicieli realności, lecz tylko ze ścisłością matematyczną zbadał dotychczasowe rezultaty ustawy o ochronie lokatorów.

Gdyby Sejm poszedł za tymi

wskazówkami i z matematyczną ścisłością zbadał tę społecznie piekącą sprawę, musiałby „na dobro rachunku" ustawy o ochronie lokatorów zapisać co najwyżej: a) że lokatora nie można rugować z mieszkania, lokalu handlowego i przemysłowego.

b) że nie można domagać się od lokatora wyższego czynszu ponad czynsz unormowany ustawą.

Na pierwszy rzut oka wydaje się, że te postanowienia są wielkim sukcesem lokatorów. Faktycznie rzecz ma się zupełnie inaczej. Przed wojną ograniczenia te nie istniały, właściciel nie był niczem krępowanym przy wypowiedzeniu mieszkania, a mimo to większość lokatorów mieszkała w jednem i tem samem mieszkaniu dziesiątkami lat, a nawet przez całe życie.

Co do wysokości czynszu właściciele realności rywalizowali ze sobą i z chwilą przyrostu nowych domów czynsza najmu obniżały się. Straszenie przeto lokatorów, że w razie zmiany ustawy o ochronie lokatorów właściciele realności wyrzucać będą wszystkich lokatorów na bruk, jest nieuzasadnionem. Interes właściciela domu wymaga, aby kamienica przynosiła dochód, któryby umożliwiałby jej remont i opłacenie ciężarów połączonych z posiadaniem domu, a to jest możliwem tylko w razie wynajęcia całej realności.

Na ciężar rachunku ust. o ochr. lokatorów należy zapisać:

1) **zupełne zastanowienie ruchu budowlanego w miastach.** Ustawa o ochr. lokat. wyjmuje wprawdzie nowowybudowane domy z pod jej mocy, jednak społeczeństwo pod wpływem mów wygłaszanych w Sejmie Ust. sceptycznie odnosi się do tej ustawy, a podczas obrad na plenum obecnego Sejmu domagano się, aby nowowybudowane domy już zamieszkałe, które dotychczas nie podlegały ustawie o ochr. lok. w przyszłości jej również podlegały, a tylko czynsze w nowych domach miały być wyższe, jak w starych. Postawiono dalej wniosek, aby wszystkich właścicieli realności wywłaszczyć. Czy wśród takich warunków można spodziewać się, aby kapitał obcy czy też własny szukał lokaty w przedsiębiorstwie, które jest niepewnem i w którem każdy dzień przynieść może niespodzianki. Konstytucja nasza gwarantuje wprawdzie prawo własności w całej pełni, jednak ust. o ochr. lok. w znacznej mierze osłabia te zasadę. Przed wojną dlatego wiele budowano nowych domów, ponieważ prawo własności było faktycznie szanowanem, a kapitał inwestowany w domach przynosił wprawdzie skromne, lecz pewne oprocentowanie. I dziś mimo rzekomej drożyzny materjałów i robocizny kapitał prywatny unikający ryzykownej spekulacji, garnąłby się do budowy domów, zwłaszcza, że przy uwzględnieniu deprecjacji waluty buduje się obecnie taniej, jak przed wojną.

Brak jednak dostatecznej gwarancji i obawa, aby właściciel, jak dotychczas się dzieje, nie był pozbawionym praw własności, uniemożliwiają rozbudzenie ruchu budowlanego. Ponadto właść. realności traktowany jest jak gdyby był wrogiem, a nie obywatelem Państwa. Odebrano mu prawo rozporządzenia swą własnością, prawo swobodnego zawierania umów, toleruje się, że lokatorowie mieszkania zamieniają i sprzedają cudzą własność itd. Właściciela real. czyni się odpowiedzialnym i nakłada się nań kary, jeżeli lokatorowie nie utrzymują czystości w domu. Zmusza się go karami do przeprowadzenia remontu, mimo, iż odebrano mu dochód z realności. Nadano mu wbrew jego woli urząd bezpłatnego egzekutora i zmusza się go do ściągania podatku od lokatorów, nałożono na niego podatek majątkowy i od wzbogacenia, mimo, że każdą realność można dziś kupić za połowę ceny przedwojennej. Doprawdy nie jest zrozumiałem, dlaczego w ten sposób traktuje się właścicieli realności. Karze się ich chyba za to, że przed wojną włożyli cały swój majatek w dom, że podczas wojny dawali bezpłatnie mieszkania wojsku i rodzinom wojskowym i że po wojnie wszyscy lokatorowie mieszkaja prawie za darmo. Wkrótce mają być długi hipoteczne zwaloryzowane, mimo, iż wł. real. od 10 lat nie ma dochodu z domu.

Ten system nie przyniesie korzyści społeczeństwu i nie zachęci do budowania domów.

2) **Niemożność przeprowadzenia remontu.** Od 10 lat nie przeprowadzono w domach remontu, które z tej przyczyny są zaniedbane, niehygieniczne, co przyczynia się do rozszerzenia się chorób zakaźnych. Z każdym dniem większa ilość domów staje się nie zdolną do dalszego użytku, a właściciel mimo najlepszej chęci nie może przeprowadzić remontu, skoro za większe mieszkania (od 4—8 pokoi) czynsz roczny (netto) nie wystarcza na zakupienie jednego egzemplarza gazety codziennej. Lokatorowie nie chcą składać kwot potrzebnych na remont kamienicy, a to pod tym pretekstem, że właściciel użyłby tej kwoty dla swoich celów osobistych. Jest to zwykła wymówka. Remont kamienicy, a temsamem uratowanie majątku leży przedewszystkiem w interesie właściciela realności, który na ten cel użyłby nie tylko sum uzyskanych od lokatorów, konsumujących bezpłatnie domy, lecz dołożyłby z własnych funduszów, aby dom uratować od dalszego rozkładu. Notoryczną jest rzeczą, że domy u nas walą się i że z każdym dniem liczba domów zdolnych do użytku w naszem Państwie zmniejsza się. Przeszło 1.600.000 domów zniszczonych zostało u nas wypadkami wojny, z których zaledwie 52% odbudowano. Z tej przyczyny znaczna część ludności pozbawiona jest dachu nad głową. Brak remontu powiększa tę niedolę mieszkaniową. Przywódcy lokatorów pocieszają szerokie masy ludności tem, że właściciele realności przesadzają, twierdząc, iż domy się walą. Stan domów ma być rzekomo dobrym i z tego powodu nie grozi lokatorom żadna szkoda, zwłaszcza, że Państwo i gminy wkrótce wybudują nowe domy. Zapewnienia te okazały się nieścisłymi. Wiemy, że w każdem mieście walą się domy, pod których gruzami już nie jedno życie ludzkie zginęło. O budowie zaś domów przez gminę lub Państwo niema mowy, gdyż są one za biedne i nie mają na ten cel żadnych funduszów.

Dr. Józef Westreich.

Umożliwienie pracown. państw. subskrybowania akcji Banku Polskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 21. marca.

Ministerstwo skarbu, uwzględniając życzenie szerokich sfer urzędniczych, zgodziło się na przyjmowanie subskrypcji akcji Banku Polskiego za wpłatą ceny subskrypcyjnej w ratach miesięcznych. W ślad za tem dowiaduje się Wasz korespondent, że Minist. kolei żelaznych upoważniło telegraficznie wszystkie dyrekcje kolejowe do potrącania przypadającej ceny subskrypcyjnej z poborów pracowników subskrybujących akcje, w miesięcznych ratach, począwszy od 1. kwietnia b. r. zaś tym, którzy deklarowali się w ubiegłym miesiącu na obligacje kolejowe, w 5 ratach począwszy od 1. maja b. r. (sprawę tę poruszyliśmy w swoim czasie na łamach „Gazety Lwowskiej" wskutek głosu szerokich rzesz urzędników, którzy wiadomość powyższą przyjmą z zadowoleniem i skorzystają niewątpliwie z ułatwienia subskrybowania akcji Banku Polskiego. — **Przyp. Red.**).

POLEMIKA. 4)

Psychologizującemu estetykowi w odpowiedzi.

(Ciąg dalszy).

Metodologiczne stanowisko zajęte w rozprawie nie pretenduje bynajmniej do godności jakiejś jedynej i bezwzględnej prawdy. Jak każda podobna koncepcja jest ono tylko propozycją, której wartość i celowość ocenić da się chyba tylko z praktycznych rezultatów, jakie w zastosowaniu swem do konkretnych utworów poetyckich może przynieść. Sama w sobie ocenić się zatem nie da. Każda metoda jest dobra, jeżeli spełnia zadanie, jakie jej wyznaczono w odniesieniu do właściwego jej przedmiotu i celu. Dlatego bynajmniej nie przeczę potrzebie i użyteczności metody biograficznej czy psychologicznej tam, gdzie ona do pewnego konkretnego ze względu na swój przedmiot badania celu dochodzi. W szczególności nie wątpię, że badania biograficzne mogą nam dostarczyć wiele interesujących anegdot z życia poety i zewnętrznych dziejów jego twórczości, a nawet dopomódz do ustalenia ścisłych dat powstawania poszczególnych utworów. Mam jednak z wielu względów grube wątpliwości, czy są to w ogólności badania, które miałyby się prawo nazywać naukowemi i wiem, że chronologja utworów przyczynia się może do wyjaśnienia związków zachodzących między kolejnymi utworami tego samego lub kilku autorów i umożliwia nakreślenie historji ich twórczości i wzajemnych wpływów literackich, czy życiowych. Ale data napisania umieszczona pod wierszem w niczem nie zmienia wewnętrznego składu i istotnego charakteru wiersza, a te są przecież właściwym przedmiotem estetycznego rozbioru poezji bez względu na jej genezę. Nie wątpię dalej, że metoda psychologiczna może być psychologowi bardzo przydatna w badaniach nad psychologją procesów twórczych i że nawet estetyka eksperymentalna oddała już pewne usługi w zakresie poznania natury wrażeń estetycznych, co prawda nader nikłe i w żadnym przyzwoitym stosunku nie stojące do ciężkiego aparatu, jakim się posługuje.

Nie wynika z tego jednak, aby par force upierać się przy tem, że obie te metody dadzą się z równą korzyścią stosować także w anatomji, czy chemji immanentnych wartości poezji, tam zatem, gdzie rola ich się kończy i gdzie użycie ich nie rokuje żadnych rezultatów. Żadna psychologja i biografja bowiem nie da nam należytego wyobrażenia o tem, co tkwi w samym utworze, jako takim, w jego własnej konstrukcji i w wewnętrznym składzie jego samoistnego organizmu, a co jest przecież z istoty swej czemś zgoła odmiennem od wszelkich procesów psychologicznych i da się niezależnie od dziejów duszy autora i jego umysłowości badać, określać i oceniać zapomocą odrębnego systematu pojęć jako osobny przedmiot badań.

Ale umysłowość p. Życzyńskiego jest tak zagwożdżona kilku schematycznemi kategorjami, zapomocą których szufladkuje swe literackie wiadomości, że tego w gruncie rzeczy tak prostego ujęcia rzeczy nie jest w stanie nawet zrozumieć. Zamiast się tedy z niem zasadniczo rozprawić polemizuje z poglądami, których w dysertacji mej nie tylko niema, ale które byłyby wręcz zaprzeczeniem zasadniczego jej stanowiska. Myli się gruntownie, twierdząc, że chodzi mi o krytykę, jako pośredniczkę między autorem, a czytelnikiem, podczas, gdy zasadniczo zwalczam właśnie wszelkie metody uwzględniające w jakiejkolwiek mierze doznania estetyczne czytelnika zamiast objektywnych właściwości dzieła. Myli się grubo, jakobym gdziekolwiek i kiedykolwiek w ciągu lat kilkunastu uznawał subjektywną impresję i delektację estetyczną za wystarczającą metodę dla krytyki i poucza mnie z dziwną naiwnością, a zgoła niepotrzebnie, o tak prymitywnych liczmanach, jak to, że krytyka jest „refleksją i wydawaniem sądów z uświadomieniem sobie ich podstaw", podczas gdy ja właśnie nic innego nie robię, jak tylko udowadniam, że podstawy, na których opierają się metody krytyczne przez p. Ż. propagowane nie prowadzą i prowadzić nie mogą do żadnych wyników, o ile chodzi o poznanie tych elementów w liryce, które stanowią istotę wartości lirycznych. Nigdzie i nigdy wreszcie nie twierdziłem, że czar i głębia poezji wypływa z mechanicznej kombinacji słów, ale przeciwnie zastrzegłem się w kilku miejscach jak najwyraźniej, że objektywizacja pewnych subjektywnych aktów i postaw duchowych i nadawanie im wartości lirycznej zapomocą poetyckich form języka, jest alfą i omegą liryki, że zatem w skład elementów liryki wchodzą zarówno walory psychiczne, jak i nierozwiązalnie z niemi związane językowe ich równoważniki, słowem cała ta wielce złożona i zawiła psychofizyczna struktura, której rozbiór jest zadaniem nauki o liryce.

Ostap Ortwin.

(C. d. n.)

Likwidacja obozu dla internowanych.

(Telefonem od naszego koresp.).

Warszawa, 21. marca.

(K.) Likwidacja obozu dla internowanych znajduje się na ukończeniu, a położenie prawne jeńców zostało utożsamione z położeniem prawnem azylantów w Polsce. Na wypadek, gdyby się okazało, że poszczególny jeniec nie zasługuje na przyznanie mu prawa azylu, będzie uznany za niepożądanego cudzoziemca i ewentualnie wydalony z granic Państwa.

Egzekucje sowieckie.

(Telef. od naszego korespondenta).

Warszawa, 21. marca.

(K.) Z rozkazu rządu sowieckiego rozstrzelano w Moskwie syna hana Chiwy i dwunastu członków jego świty. Egzekucja ta była zemstą sowietów za ruch powstańczy w Chiwie, który doprowadził do zajęcia tego miasta przez powstańców pod wodzą Dżunaid-hana.

Tragiczny wypadek.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 21. marca.

(K.) W powiecie kozienickim zdarzył się tragiczny wypadek, którego ofiarą padł proboszcz parafji Jerzy Górnych, ks. Antoni Kuśnierski. Gdy ks. Kuśnierski zbliżał się do młockarni, tryby kie atów porwały go za sutannę i połamały mu nogi, raniąc również całe ciało. Ks. Kuśnierskiego przewieziono do szpitala w Warszawie, gdzie, mimo usilnych zabiegów lekarzy, zakończył życie.

Unieruchomienie 7 miljonowego miasta.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 21. marca.

(K) Z Londynu telegrafują, że tramwajarze i służba omnibusów w Londynie zagroziła strajkiem. Strajk ma tło ekonomiczne. O ile do porozumienia nie dojdzie, w piątek wieczór mają stanąć **w Londynie tramwaje i omnibusy** Mac Donald wyznaczył konferencję delegatów obu stron, aby uzyskać porozumienie —

Nowa ententa „we troje".

(Telefonem od naszego koresp.).

Warszawa, 21. marca.

(K) Nowy minister spr. zagr. w Belgji Taima zwrócił się do Poincarego i Mac Donalda z **serdecznym listem, wyrażającym pragnienie ściślej współpracy „we trzech"**. List ten wywołał komentarze w kołach politycznych.

Kronika telegraficzna.

— Delegatami polskimi do Rady Unji międzyparlamentarnej w Strassburgu wybrano sen. Buzka i prof. Uniw. Dembińskiego.

— Wedle nowych przepisów dyrekcji kolejowej gdańskiej osoby mianowane urzędnikami muszą władać poprawnie językiem polskim.

— Marszałek Foch wraz z małżonką, udał się do Rzymu. Podróż ma charakter prywatny.

— Król belgijski wyjechał do Szwajcarji.

— Kemal Pasza wystosował do przedstawicieli obcych państw w Turcji prośbę o przesiedlenie się do faktycznej stolicy kraju — Angory.

— Estoński minister spraw wew. polecił zamknąć biuro centralne związków zawodowych Estonji jako organizację podejrzaną o sympatje komunistyczne.

— Kanclerz niemiecki Marx przybył wczoraj do Wiednia w towarzystwie Stressemana do urzędu kanclerskiego i odbył z kanclerzem Seiplem dłuższą konferencję.

— Na czele angielskiej delegacji dla rokowań z Rosją w sprawach politycznych stanie Gregory, na czele zaś delegacji gospodarczej Chatham. Kierownikiem delegacji rosyjskiej będzie Rakowski.

— Dwaj uczestnicy lotu naokoło świata przybyli do Eugen w Stanie Oregon, gdzie musieli wylądować. Torpedowcy amerykańskiej marynarki wojennej otrzymały polecenie niesienia pomocy lotnikom w czasie ich przeprawy nad Oceanem Spokojnym.

Z Senatu.

Upoważnienie dla Min. Skarbu do regulowania obrotów pieniężnych. — Ustawa o ochronie lokatorów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Warszawa, 20. marca.

Na dzisiejszem posiedzeniu Senatu przystąpiono do sprawozdania Komisji skarbowo-budżetowej o noweli do ustawy, upoważniającej Ministra skarbu do regulowania obrotów pieniężnych kraju z zagranicą, oraz obrotu obcymi walutami. Po referencie zabrał głos p. Wiceminister skarbu Klarner, oświadczając, że obecnie Rząd dzięki postępowi sanacji skarbu mógł rozluźnić dotychczasowe przepisy dewizowe. Jeżeli Rząd prosi o przedłużenie dotychczasowych upoważnień dla Ministra skarbu, to czyni to z tego względu, aby w okresie sanacji mieć w ręku broń wszelkiego rodzaju.

W głosowaniu Senat przyjął nowelę bez zmian w brzmieniu sejmowem.

Przystąpiono do sprawozdania Komisji prawniczej o projekcie ustawy o ochronie lokatorów. Sprawozdawca sen. Gloger podkreślił, że Komisja traktowała przedłożoną ustawę nie jako ustawę, lecz jako nowelę do ustawy poprzedniej, gdyż zdaniem Komisji, uchwalanie nowej ustawy byłoby sprzecznem z konstytucją. Co do terminu wejścia w życie ustawy, to Komisja zaproponowała, aby ustawa weszła w życie dnia 1. następnego miesiąca po dniu ogłoszenia ustawy.

W dyskusji dłuższe przemówienie wygłosił sen. Posner. Mowca podkreśla, że bez równoczesnego zajęcia się kwestją mieszkaniową o likwidacji ochrony lokatorów mowy być nie może, gdyż może się to stać źródłem wstrząsu społecznego. Mowca wypowiada się przeciw ustawie i zapowiedział szereg poprawek.

W dyskusji zabrał głos Wiceminister sprawiedliwości Siennicki, prosząc o przywrócenie tekstu sejmowego rezolucji, dotyczącą mieszkań w budynkach, budowanych po r. 1914 na Wołyniu, gdyż mieszkania te zajmowane są przeważnie przez pracowników państwowych.

Na tem przerwano obrady. Następne posiedzenie jutro o godz. 12 w południe.

Porządek dzienny obejmuje sprawy nie załatwione dzisiejszego porządku dziennego, dokończenie dyskusji nad ustawą o ochronie lokatorów i głosowanie.

Z za kulis inwigilacji Marsz. Piłsudskiego.

Gen. Krzemiński śledzony przez dwów studentów. — Co łączyło pos. Zamorskiego z mjr. Pieczonką? — Oczernianie Marsz. Piłsudskiego. — Dalsze zeznania świadków.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 21. marca.

(K). W dalszym ciągu rozprawy w sprawie inwiligacji Marsz. Piłsudskiego przesłuchano gen. **Krzemińskiego**, który stwierdził, że jego **rozmowy telefoniczne były podsłuchiwane, zaś on sam śledzony przez dwu studentów.**

Świadek por. **Jaroszyński** zeznał, że żył w przyjaźni z oskarżonym por. Błońskim. Podczas rozmów z por. Błońskim zauważył świadek, że gdy tylko była mowa o komunistach, Błoński łatwo się zapalał, pewnych problemów nie rozróżniał.

Świadek pos. **Zamorski** stwierdza, iż znajomość jego z mjr. Pieczonką pochodzi ztąd, że żona majora prosiła go o poparcie w sprawach swoich. Poseł Zamorski oświadczył, że nie brał udziału w organizowaniu młodzieży i że wogóle z młodzieżą miał tylko luźny kontakt.

Świadek por. **Urbaniec** zdaje sprawę **z rozmowy mjra Pieczonki z ppułk. Ścieżyńskim.** Mjr. Pieczonka usiłował dociec, dlaczego por. Urbaniec pragnie pozostać w Sztabie Gen. **Podejrzywał por. Urbańca, że ma własnych agentów śledczych.** Również i świadek podaje, że **przez jakiś czas był śledzony i zostawał pod inwiligacją. Bardzo wielkie wrażenie zrobiło oświadczenie świadka por. Urbańca, dotyczące agenta Płakidy.** — Świadek dowiedział się mianowicie, że **Płakida badając Cechnowskiego podczas śledztwa w sprawie Wieczorkiewicza i Bagińskiego namawiał Cechnowskiego, aby ten zeznał, że na czele organizacji terrorystycznej stał Marsz. Piłsudski.**

Ze stosunku mjr. Pieczonki do Marsz. Piłsudskiego świadek uważa za decydujący ten moment, iż **mjr. Pieczonka usunął portret Marsz. Piłsudskiego ze swego gabinetu.** Resztę zeznań świadka por. Urbańca sąd wysłuchał przy drzwiach zamkniętych.

Wśród mglistej atmosfery procesu por. Błońskiego występują coraz wyraźniej na światło niezdrowe stosunki, jakie w obecnym momencie panowały w korpusie oficerskim naszej młodej armji.

Świadek major Trapszo, oficer sztabu generalnego, zeznaniami swemi poniekąd obciąża oskarżonego. Major Trapszo prowadził właśnie dochodzenia przeciw Błońskiemu z powodu naruszenia tajemnicy służbowej przez niego i, jak twierdzi, odniósł wówczas wrażenie, że por. Błoński nie umie syntetyzować pewnych faktów i jest wrażliwy na pewne przejawy, oraz, że jest człowiekiem chaotycznie myślącym. **Nie wyobrażam sobie, mówił świadek, aby major Pieczonka mógł wydać rozkaz inwigilowania Marsz. Piłsudskiego**

Świadek major Wacław Jędrzejewicz charakteryzuje oskarżonego z najlepszej strony, przytem zaznacza, że wypytywał por. Błońskiego, czy zdaje on sobie sprawę z konsekwencji, jakie go czekają w razie niemożności powiedzenia prawdy. Por. Błoński wierzył jednak niezłomnie w prawdziwość swego meldunku.

Świadek Marjan Swolkien, szef służby ewidencyjnej Min. Spraw Wewn., stanowczo odrzuca twierdzenie, jakoby łącznie z majorem Pieczonką organizował oddział wywiadowczy dla inwigilacji Marsz. Piłsudskiego, lub wogóle lewicy.

Z Rady Ministrów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Warszawa, 19. marca.

Rada Ministrów na posiedzeniu dzisiejszem uchwaliła: projekt ustawy o zatwierdzeniu zgłoszonego przez Rząd polski w dniu 20. czerwca 1919 r. przystąpienia Polski do międzynarodowej konwencji o polepszeniu losów chorych i rannych w armiach czynnych, podpisanej w Genewie 6. lipca 1906 r., projekt rozporządzenia Prezydenta Rzpltej o wycofaniu z obiegów biletów P. K. K. P. w odcinkach do 5.000 Mkp., projekt rozporządzenia Prezydenta Rzpltej w sprawie podwyższenia stawek niektórych podatków bezpośrednich, rozporządzenie zmieniające częściowo rozporządzenie Rady Ministrów z 21. stycznia 1924 r. w przedmiocie zmiany w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych i karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego franka do obliczenia niektórych z tych kwot, rozporządzenie o ryczałcie dla urzędów pocztowych VI klasy, projekt ustawy o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z 22. marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, rozporządzenie w sprawie przyznania osobom pobierającym zaopatrzenie zasiłków od kwietnia 1924 r.

Sen. Hammerling miał być aresztowany.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Berlin, 20 marca.

„Berliner Tageblatt" donosi z N. Jorku: Gdy do portu nowojorskiego zawinął francuski statek „Rechabeau", przybli na pokład okrętu amerykańscy urzędnicy, **aby aresztować senatora Ludwika Hammerlinga**, który podobno miał przyjechać tym okrętem do Ameryki. Jednakże na okręcie tym Hammerlinga nie znaleziono. Dziennik dodaje, że Hammerling uzyskał był w roku 1907 obywatelstwo amerykańskie, które później zostało unieważnione. Powodów, dla których władze amerykańskie chciały aresztować Hammerlinga gazeta nie podaje.

Min. Sikorski w Ostrogu.

(Telegram „Gazety Lwowskiej".)

Warszawa, 20 marca.

Minist. gen. Sikorski w 3 dniu swej podróży inspekcyjnej w dniu 19 bm. udał się do Ostroga, gdzie witał go na dworcu dowódca wojsk, oraz przedstawiciele władz cywilnych i zrzeszeń wojskowych. Minister Sikorski cały dzień pobytu w Ostrogu, poświęcił 19 pułkowi ułanów, badając szczegółowo stan wyszkolenia pułku, oraz jego rozmieszczenie. Cały pobyt w Ostrogu **pierwszego Ministra spraw wojskowych, który odwiedził to miasto kresowe, nosił cechę gorącej manifestacji ludności bez różnicy wyznania na cześć armji.** W drodze powrotnej do Warszawy gen. Sikorski żegnany był na dworcu w Równem przez korpus oficerski, kompanję honorową i **tłumy publiczności.**

Sowiet białoruski.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”)

Moskwa, 20. marca.

17. bm. w Mińsku sowiet powiększonej Białorusi wybrał władze białor. Przewodniczącym CK. Białorusi został Czerwiakow, sekretarzem jego Polak Staszewski, przewodniczącym Rady Komisarzy Adamowicz, Białorusin (z rodziny polskiej), komisarzem rolnictwa Helman, Polak, komisarzem spr. wew. Czernuszewski, Polak, komisarzem sprawiedliwości Hetner, żyd z Polski, komisarzem zdrowia Stonkowski, Polak.

Teologowie gdańscy protestują przeciw rozstrzygnięciu L. N.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”)

Gdańsk, 20 marca.

„Balt. Presse“ donosi, że gdańskie stowarzyszenie teologiczne zamierza zwołać we wszystkich gminach ewangielickich wolnego miasta **zebrania protestacyjne przeciwko rozstrzygnięciu Rady L. N. w sprawie składów amunicyjnych na Holmie.** Odnośne rezolucje mają być odczytane z ambon i przesłane biskupowi Soderblom w Upsali. W **związku z tem „Balt. Presse“ zapytuje czy pobożni teologowie gdańscy protestowali również przeciwko pruskim składom amunicyjnym w Gdańsku.**

Pogrzeb młodocianej bohaterki poległej w obronie Lwowa.

Lwów, 21. marca.

(j. p.) Wczoraj odbył się we Lwowie pogrzeb młodocianej, 15-letniej **Heleny Grabskiej,** która przybywszy w r. 1919 z rodzinnego Płocka wraz z dwoma braćmi, z oddziałem ochotników, spieszących z odsieczą dla Lwowa i Kresów Wschodnich, poległa śmiercią bohaterską i została pochowana na Cmentarzu Obrońców Lwowa. Również dwaj jej bracia polegli na tej ziemi małopolskiej, której bronić przybyli. Obecnie rodzina młodych bohaterów postanowiła młode te orlęta przenieść na spoczynek wieczny do grobowca rodzinnego w Płocku.

Pogrzeb Heleny Grabskiej odbył się z kostnicy szpitala wojskowego, gdzie chwilowo złożono zwłoki, na dworzec kolejowy. Konduktowi pogrzebowemu towarzyszyły tłumy publiczności, wśród niej wyżsi oficerowie, podoficerowie i kompanja honorowa z orkiestrą 19. pp., Związek Obrońców Lwowa itd. Kondukt prowadził ks. gen. **Bogucki,** za trumną postępował ojciec bohaterki, p. **Antoni Grabski.** Przed dworcem kolejowym zdjętą trumnę z karawanu, przy dźwiękach marszu pogrzebowego ponieśli na swoich barkach żołnierze, a warta honorowa w pełnym rynsztunku bojowym postępowała po obu bokach trumny. Po złożeniu zwłok bohaterskiego dziewczęcia w wagonie, orkiestra zagrała „Hymn narodowy“ na pożegnanie tej, która ojczyźnie złożyła swe młode życie w ofierze.

Choć ciało jej spocznie zdala od naszego grodu, pamięć krwi przelanej w jego obronie, pozostanie na zawsze we wdzięcznej pamięci Lwowian.

W przededniu rokowań polsko-sowieckich

Spodziewane trudności. — Uzależnienie wyniku rokowań od układu angielsko-sowieckiego. — Kalenin o rokowaniach.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”)

Pogranicze sow., 20. marca.

Wedle otrzymanych przez Waszego korespondenta wiadomości z Moskwy, rozpoczęcie rokowań rządu moskiewskiego z przedstawicielami Polski w sprawie zawarcia układu handlowo-gospodarczego, konwencji konsularnej i innych **ma nastąpić już w najbliższych dniach.** W sowieckich kołach rządowych odnoszą się jednak z wielką rezerwą co do wyników tych rokowań, a w szczególności co do możności przeprowadzenia i sfinalizowania tychże **w tempie przyśpieszonem.** Uważają bowiem, iż — mimo całego szeregu poważnych trudności i przeszkód natury technicznej oraz wynikających z meritum rzeczy, rokowania spotkają się z planowem, a z góry obmyślanem **dążeniem sowietów do systematycznego przewlekania rokowań aż do chwili definitywnych rezultatów pertraktacji sowietów z Anglją i Rumunją, gdyż układy z powyższymi rządami mają dać osta teczne uregulowanie wszelkich ogólnych zagadnień** (sprawa odszkodowań za straty obcych obywateli w czasie rewolucji, zwrot skonfiskowanej własności prywatnej, spłata długów przedwojennych i t. d.). Sowiety w ogólności chcą uniknąć jednakowych rokowań w tych kwestjach z poszczególnymi krajami, a w szczególności wobec tych zagadnień, lecz wzorować swe stanowiska **na układzie z Anglją,** które to państwo — zdaniem sowietów — **gotowe jest w toku rokowań pójść na największe ustępstwa i kompromisy wobec sowietów.**

Co się tyczy uzależnienia rokowań polsko-sowieckich od wyników rosyjsko-rumuńskiej konferencji w Wiedniu, to sowiety dopatrują się pewnej łączności z powodu sojuszu polsko-rumuńskiego. Ponieważ — twierdzą sowiety — na czoło konferencji wiedeńskiej bezwątpienia wybiją się sprawy natury politycznej, w których załatwieniu Polska również jest zainteresowana bezpośrednio ze względu na swe stosunki z Rumunją, Rosja ma uzależnić swe stanowisko w rozmaitych kwestjach polsko-sow. od stosunku Polski do przebiegu konferencji wiedeńskiej, a zwłaszcza w jej zagadnieniach polityczno-gospodarczych.

Sprawę przyszłych rokowań polsko-rosyjskich poruszył również prezes wszechzwiązkowego „Cika“, Kalenin. Omawiając ogólną sytuację międzynarodową w Europie, Kalenin w swem przemówieniu, wygłoszonem na białoruskim zjeździe w Mińsku, z naciskiem podkreślił, iż Polska swego czasu nie wykorzystała pomyślnej dla niej sytuacji w nawiązaniu ścisłych stosunków gospodarczych z Rosją. „Obecnie tendencje w Polsce wobec nas zmieniły się na lepsze, lecz **dla nas zagadnienie to już nie jest aktualne (?).** Dziesiątki lat walczyliśmy razem z Polakami przeciwko caryzmowi, a obecnie powinniśmy wytężyć sił, aby zwalczyć psychiczny antagonizm dwóch bratnich narodów“.

Dodamy jeszcze, że mimo przewlekłych tych rokowań, w ruchu handlowym polsko-sow. daje się ostatnio zauważyć pewne ożywienie, spowodowane wzmocnieniem się popytu na rynku rosyjskim na wyroby polskie, szczególnie tekstylne i bławatne.

Polityka zagraniczna Rumunji.

Serdeczne i ścisłe stosunki z sąsiadami. — Wspólność interesów Polski i Rumunji. — Grecja czynnikiem porządku na Bałkanie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Bukareszt, 20. marca.

Odpowiadając na interpelację deputowanego Lupu min. spr. zagr. Duca wygłosił obszerne ekspose w sprawie polityki zagranicznej Rumunji w ostatnim okresie. Rumunja — mówił minister — prowadzi politykę szczerze pokojową opartą na utrzymaniu równowagi z mocarstwami. Polityka Rumunji wyraża się: 1) w utrzymaniu ścisłych i serdecznych stosunków z mocarstwami sojuszniczymi, 2) zachowanie serdecznych i przyjaznych stosunków z sąsiadami, z którymi Rumunja posiada wspólne interesy, 3) w dążeniu do pokojowych stosunków z wszystkimi innymi krajami. Z kolei mowca omawiał stosunek wiążący Rumunję z poszczególnymi krajami. **Mówiąc o stosunku do Polski mowca zaznaczył, że przekonanie o wspólności interesów obu państw przenika coraz bardziej do świadomości obywateli obu krajów, czego dowodem była ostatnia wizyta królewskiej pary rumuńskiej w Warszawie.** Z krajami wchodzącymi w skład Małej Ententy łączy Rumunję najzupełniejsza **zgodność poglądów,** która ujawniła się na ostatniej konferencji belgradzkiej. Rumunja — mówił dalej — pragnie, **aby Grecja stała się czynnikiem porządku na Bałkanie,** była państwem potężnem i skonsolidowanem. Stosunki dyplomatyczne z Turcją zostały podjęte jeszcze przed ratyfikacją traktatu lozańskiego. Wizyta Seipla w Bukareszcie świadczy o najlepszych zamiarach obu rządów. Rumunja pragnie polepszenia stosunków z Niemcami, co zależy od pomyślnego rozstrzygnięcia sprawy odszkodowań. Stosunki z Rosją nie są jeszcze normalne, chociaż rząd pragnie ich powrotu. W końcu mowca poruszył stosunek Rumunji do Ligi Narodów zaznaczając, że Rumunja będzie szukała środków poparcia działalności Ligi Narodów. Co do mniejszości narodowych Rumunja prowadzi politykę liberalną, zaznacza jednak z naciskiem, że mniejszości mają nie tylko prawa, ale także i obowiązki, a jednem z nich jest staranie się o to, aby być lojalnymi obywatelami kraju.

Kronika.

Piątek, 21 marca: Rz. kat: Benedykta. — Gr. kat. Teofylakta. — Słow.: Lubomira.

Na wczorajszym „Czwartku“ belwederskim u Prezyd. Rzpltej śpiewał [illegible]

Ministerstwo skarbu komunikuje o niezwykłem powodzeniu pożyczki dolarowej. W ciągu 6 dni zakupiono 35.000 obligacyj po 5 dolarów.

Na skutek akcji subskrypcyjnej podjętej przez redakcję „Polski Zbrojnej“ w ciągu 3 dni różne oddziały wojskowe zakupiły z górą 3.300 akcyj Banku Polskiego.

Subskrypcja akcji Banku Polskiego. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze Gminy m. Lwowa tudzież miejskich Zakładów przemysłowych subskrybowali za pośrednictwem Polskiego Banku przemysłowego we Lwowie 565 akcji.

Niektóre dzienniki podały do wiadomości ogółu mylną cyfrę mnożnika ustalonego dla poborów urzędniczych na kwiecień. Mnożnik ten wynosi **623.200.**

Wobec przedłużających się debat nad ochroną lokatorów w Senacie, ze względu na to oraz, że posiedzenie Sejmu w marcu nie przyjdzie już do skutku, nowa ustawa o ochronie lokatorów nie wejdzie w życie z d. 1. kwietnia, jak pierwotnie projektowano.

Pożegnanie generała dywizji Władysława Jędrzejowskiego. W sobotę 22. bm. o godz. 10. rano gen. Jędrzejewski na koniu wraz ze swoim sztabem pożegna się z żołnierzami, z którymi staczał bohaterskie boje o Lwów. O godz. 10.30 odbędzie się defilada przed D. O. K. O godz. 10.45 odbędzie się w Ognisku Oficerskiem śniadanie. O godz. 20 kolacja, w której wezmą udział wszyscy oficerowie załogi lwowskiej. Pożegnanie będzie miało charakter bardzo serdeczny i niewątpliwie wezmą w niem udział wszyscy, którym znane są zasługi gen. Jędrzejewskiego dla miasta i Kresów wschodnich.

Święto pułkowe. Dnia 19-tego bm. odbyła się uroczystość trzechlecia wręczenia orderu Virtuti Militari sztandarowi 14 p. ul. Jazłowieckich w Tomaszowie Lubelskim. Święto rozpoczęto nabożeństwo Następnie we wszystkich oddziałach pułku odbyły się pogadanki na temat bojów, jakie stoczył bohaterski 14 p. ul. Trzy lata temu z okazji udekorowania sztandaru wielu oficerów i żołnierzy otrzymało również order Virtuti Militari. Pułk jak wiadomo ma wielkie zasługi i cieszy się ogólną sympatją.

Rekolekcje w kościele OO. Jezuitów. Przez cały post aż do niedzieli palmowej, będą się odbywać w kościele OO. Jezuitów rekolekcje dla pań wszystkich stanów i zawodów co tydzień inne, rozpoczynające się zawsze w poniedziałek, a zakończone w niedzielę. — Pierwsze rekolekcje odbędą się w poniedziałek 24. b. m. o godz. 6 wieczorem. — Codzień przez cały tydzień o godz. 6 wieczorem nauka i krótkie nabożeństwo. — Zakończenie: Komunja św. w niedzielę 30 bm. o godz. 8 rano. — W sobotę spowiedź.

Wykład dyrektora Nittmana o Tybecie, tej małoznanej i tajemniczej krainie Azji odbędzie się w niedzielę, dnia 23 b. m. w sali powszechnych wykładów uniwersyteckich (gmach poselmowy) z licznymi obrazami świetlnymi. Początek o godz. 5 popołudniu.

Doroczne Walne Zgromadzenie członków polsk. Tow. gimn. „Sokół“ w Kleparowie odbędzie się dnia 25 marca br. godz. 3 popoł. w sali własnej. Porządek dzienny ogłoszony w kancelarji Sokoła.

Polskie Tow. filozoficzne. W sobotę 22. bm. odbędzie się w Seminarjum filozoficznem Uniwersytetu o godz. 8 wieczór 247 posiedzenie naukowe, na którem P. dr. S. Igel wygłosi odczyt „O przedmiocie psychologji“. Wstęp dla członków wolny, dla gości 600.000 mk., dla młodzieży akademickiej 150.000 mp. od osoby.

Technicy lwowscy w piątek, 21 marca urządzają w swojem gronie zbiórkę, mającą na celu subskrybowanie akcji Banku Polskiego. Za kwoty zebrane w ten sposób Bratnia Pomoc Politechniki zakupi imieniem studentów Politechniki akcje, które następnie będą jej kapitałem żelaznym.

Powszechne wykłady uniwersyteckie i politechniczne Serja III. rozpoczęła się w piątek 21 marca. — 21 marca prof. dr. Bujak: „Dwie stolice Kraków i Warszawa“. 22 sobota: Prof. J. Siemiradz-

ki: „O smokach bazyliszkach i innych potworach bajecznych“. 23 niedziela: Dr. K. Nittmann: „Kraj krajów (Tybet) najwyższe państwo na świecie“. 24 poniedziałek: Dr. Hartleb: „Dwór królewski w epoce odrodzenia“. 25 wtorek: Dr. Jerzy Pogonowski: „Główne kierunki współczesnej liryki południowosłowiańskiej“. 26 środa: Dr. Hartleb j. w. II. 27 czwartek: Prof. H. Cieśla: „Wyspiański jako plastyk“. 28 piątek: Prof. J. Sas Zubrzycki: „Zamki rycerskie na zachodnich kresach Polski“. 29 sobota: Prof. K. Sochaniewicz: „Jak się ubierały nasze prababki“.

Walne Zgromadzenie członków Koła im. Asnyka TSL. odbędzie się w lokalu Koła przy ul. Fredry l. 3. w sobotę dnia 22 o godz. 6 wieczorem. Zarząd Koła uprasza wszystkich członków o łaskawe przybycie.

Tow. lekarzy weterynaryjnych. Posiedzenie naukowe odbędzie się w poniedziałek dnia 24 bm. o godz. 18 w sali Nr. VI. Akademji medyc. wetervn. Prof. dr Wacław Moraczewski: „O insulinie“.

Towarzystwo naukowe we Lwowie. Posiedzenie wydziału histor.-filozof. odbędzie się w poniedz. dnia 24. bm. o g. 5 popoł. w Seminarjum prof. Ptaśnika (Uniw. stary gmach) Porządek dzienny: Prof. Ptaśnik: Wójtowstwo krakowskie w wiekach średnich. Poczem odbędzie się posiedzenie administracyjne Wydziału. Wybór nowych członków.

Zespół „Sceny Ludowej“ Org. Nar. IV. dz. odegra w niedzielę dnia 23. marca w sali Sokoła-Macierzy o godz. 7 wieczorem nader wesołą operetkę „Bal pokojówek“ Dochód przeznaczony wyłącznie na cele humanitarne. Bilety do nabycia w sklepie p. Błockiego ul. Akademicka l. 12; w dzień przedstawienia od g. 5 przy kasie.

Oddział Techniczno--Przemysłowy Izby handlowej i przemysłowej podaje do wiadomości, że na kursie modniarstwa, są jeszcze miejsca wolne i zgłoszenia będą przyjęte do końca marca br. Wszelkich informacji udziela kancelaria ul. Bourlarda 5, II p. od godziny 9—2 popołudniu.

P. Marja Marco, Lwowianka, absolwentka kursu skrzypcowego prof. M. Wolfstala, następnie uczenica prof. Sevčika, obecnie już artystka występująca z powodzeniem na pierwszorzędnych estradach zagranicznych, odniosła 1. marca br. w Paryżu w „Salle des Agriculteurs“ wykonaniem koncertu Mendelsohna i sonaty „Le trille du diable“ (Tartini-Kreisler) sukces bardzo poważny. Młodziutka artystka święciła w r. 1917 pierwsze swe triumfy jako absolwentka Konserwatorjum lwowskiego, zdobyła sobie w r. 1921 uznanie krytyki berlińskiej (prof. Maks. Chop pisał o niej z niezwykłem uznaniem w „Signale“), obecnie zaś zajmie niezawodnie — jako rywalka słynnej Eryki Morini — jedno z pierwszych miejsc w rzędzie wybitnych wiolinistek i artystek polskich.

(h) **Nie uznaje czwartego przykazania.** Józef Kardasz b. motorowy, obecnie bez zajęcia, notoryczny awanturnik, wpadł wczoraj do mieszkania swych rodziców przy ul. Romanowicza 13 i wywoławszy tam awanturę, uderzył ojca garnkiem, poczem rzucił się na matkę leżącą w łóżku i począł ją dusić. Z trudem tylko matka zdołała wyrwać się z rąk synalka i zawezwała pomocy policji. Awanturnika aresztowano.

(h) **Porachunki z nożem w ręku.** Notowany złodziej Marjan Mikiełka, spotkawszy onegdaj na ul. Weteranów robotnika Aleksandra Komendanta, z którym miał oddawna jakieś porachunki osobiste, wywołał sprzeczkę podczas której wydobył noża i zadał Komendantowi dwie rany. Napastnika aresztowano.

(h) **Kradzież w szkole.** Jan Rehman, księgarz, doniósł imieniem swej żony, iż w czasie nauki w szkole Mickiewicza przy ul Rutowskego skradziono jej czarne boa wartości miljard marek.

(h) **Ujęcie złodzieja.** Za kradzież złotego zegarka damskiego wart. 350 milj. na szkodę Marji Kos zam. przy ul. Leona Sapiehy aresztowano Borucha Lochera.

OFIARY

złożone w redakcji „Gazety Lw.“

Dla ciemnej staruszki Toszanowiczowej (ul. Kochanowskiego 33) złożyli pp. Romanowie Leszegowie i Kazimierzowie Grodkowie 24.900.000 mp

Waloryzacja należytości sądowych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa 20 marca.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 19 bm zatwierdziła rozporządzenie według którego grzywny, kary pieniężne i należytości przewidziane w kodeksie karnym i ustawie karnej ogólnej tudzież w ustawodawczym postępowaniu karnem obliczać należy w wyrokach i decyzjach w złotych pol.

Franki francuskie zwyżkują silnie.

(Telefonem od naszego korespondenta ekonomicznego.)

Warszawa, 21. marca.

(S) Rynek dewizowy wykazuje w dalszym ciągu zupełne uspokojenie. Obroty są nieznaczne przy kursach utrzymanych. Dolary w dalszym ciągu na giełdzie oficjalnej po 9,350 tys. Franki franc. silnie zwyżkują. Robiono dziś transakcje w Paryżu po kursie 475 tys. za frk.

Giełda akcyjna była dziś bardziej ożywiona. Obroty w akcjach po kursach wyższych od dnia wczorajszego. Specjalnie interesowano się akcjami bankowemi, którym przepowiadają dalszą zwyżkę.

Z sali sądowej.

Zasądzenie redaktora ukraińskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Łuck 21 marca.

(W) Przed sądem okręgowym w Łucku, odbyła się onegdaj rozprawa karna przeciw odpowiedzialnemu redaktorowi zawieszonego obecnie pisma komunistycznego „Selańska Dola“, Sergjuszowi Drobanowi, oskarżonemu o obrazę władz państwowych i podburzania ludności tendencyjnemi artykułami. Rozprawę prowadził wiceprezydent sądu p. Baranowski, oskarżał prokurator Bobkowski a bronili senator Karpiński i Dr. Lew Hankiewicz ze Lwowa.

Bezpośrednim powodem oskarżenia był artykuł p. t. „Zwicza w Łucku“, w którym mieściły się takie ustępy: „Dotychczas nikomu nie przychodziło nawet na myśl, że tutaj będzie Polska“. „Polska rozpoczęła łotykać kawałek po kawałku obcej ziemi“ i t. d. Jako świadkowie przesłuchiwani byli między innymi posłowie: Pidhirski Prystupa i Paszczuk. Po przeprowadzonej rozprawie zasądzono Drobana na 3 miesiące więzienia.

EKONOMISTA

Transakcje na giełdzie lwowskiej.

SPRAWOZDANIE GIEŁDOWE.

Lwów, 21. marca.

Obroty naogół dość liczne. W niekotowanych kursa niejednolite w dalszym ciągu. Obniżyły się znowu Gazy wsch. Spadły również Gazy zach., które zakończyły 27 milj. 250 tys. Jaworzno drobne słabsze o kilka miljonów. Gazolina poszukiwana z powodu dużej podaży obniżyła się z początkowego kursu 5 milj. na 4 milj. 600 tys. W Schönie, Przeworsku drobne transakcje. Gazociągi nieco zwyżkowały przy dość dużem zainteresowaniu. Kotowane akcje naogół utrzymane, przy niewielkiej ilości transakcji. Zieleniewski zniżkował na 45½ milj. Chodorów około 23 m. (w Warszawie 24 milj.) Browary kupowano po wczorajszym kursie. Tohan 1550. We wszystkich gatunkach w dalszym ciągu dużo towaru przy braku większego zapotrzebowania. Tendencja niejednolicie zniżkowa. Usposobienie słabe.

TRANSAKCJE W AKCJACH.

Hipot. 2650, 2625, 2675, Pokred 400, Przemysł. 2150, 2145, 2148, 2149, 2160, 2165, ZBK. 800, 850, 600, 625, 610, 800, 775, 825, 850, 700 (525), Browary 27750, 27600, 27000, 27650 (27500), Chodorów 22800, 22750, 22825, 22600, Cegielski 2625 Tohan 1550, 1525, Ćmielów 3200, (3000, 290o, 2925, 2915, 2950), Niemojowski 2400, 2300, Nitrat 1225, 1275, 1250, Oikos 16650, 16700, 16625, 16675, Parowozy 1825, 1820, 1815, 1800, Pezet 825, 810, 815, 800, 825, 850, Nafta 2375, 2360, 2350, Rakszawa 13250, Tespy 26000, 26150, 26100, 25900, 26200, 25500, Zieleniewski 45500, 45750, 45250.

OBROT W AKCJACH NIEKOTOWANYCH.

Kursa w tysiącach:

Azot 1950, 1925. Auto poznańskie 400. Bk. Ziemian (1000) 137. (100) 155. Brugger 4000. Czechowice 775. Czem. Huta 900. Elektrownia nad Sanem 815, 820. Gazy 103000, 102000, 102500, 105ooo, 104ooo, 104ooo, 104500, 105000, 106000, 1055oo, Gazy zachodnie 28500, 2825o, 28000, 27750, 27500, 27250. Gazolina 5ooo, 48oo, 4700, 46oo, 4575, 46oo. Gazociągi 850, 875, 900, 890. Jaworzno 1o75oo, 1o7ooo, 1075oo, drobne 116000, 1155oo, 115ooo, 114750. Len 51oo, 5ooo bez przedpłaty. Lesienice 85oo. Nobel 65oo. Machlejd 5350, 54oo. Olkusz 2ooo. Przew. okawie. 1025ooo. Rolind. 1700, 1750, 1800, Schön 408000, Szkło w Krośnie 8ooo. Węglówki 129, 128, 127½, 127, 126, 126 i ćwierć. Superfosfaty 18250.

Giełda zbożowa.

Lwów, 21. marca.

Zastój w transakcjach giełdowych i pozagiełdowych. Giełda nieliczne odwiedzana. Brak podaży i popytu. Tendencja ustalona. Usposobienie bez ochoty.

Giełdy pozalwowskie

PRZEDGIEŁDA WARSZAWSKA.

Dolary 9350 — 9475. B. P. 2125. Cegielski 2800. Zieleniewski 47000. Starachowice 16600. Pocisk 5700. Nobel 6700. Chodorów 24000. Ćmielów 3200. Pocisk 1860. — Tendencja utrzymana.

AKCJE.

Bk dyskont. warsz. 33½ m., Bk handl. 33 33 m., 35½ m., Bk dla handlu i przem. 6,100—6,600. Bk kred. warsz. 2.100—2.200. Bk przem. warsz. 500. Bk polsk handl. Poznań 9½ m. do 10 m.. Bk przem Lwów 2.200—2.125. Bk Tow. współ. Warszawa 21½ m. do 22 m., Bk zachodni 11,250, Bk ziemsk kred. Lwów —.—. Bk zj. ziem pol. warsz. 5½ m., Bk zw. spół zarcb. Poznań 23,250. Bk Związku ziemian 750. Cerata 800. Kijewski i Scholze 1.725. Puls 1,700. Spiess i Syn 4,200. Wiktt 775. Cukrownie: Chodorów 24 m., Czersk 3,100. Częstocice 10 m., Gosławice 5.300. Michałów 3.950. Grodzisk 3,600. Firlei 3,700. Łazy 676. Cukier 18 m., Drzewn. przemysł i handel 1,750, Warsz. Tow. kop. węgla 25—30 m., Fitzner i Gampner 35—37½ m. Cegielski 2,650. Siła i światło 2,625, T. H. T. 13 m. Zjed. maszyn 1.400. Polski Loyd 425. Brown Bovery 4 m., Dźwignia 825, Szemiłło herbata 400. Dąbrowa 4,550. Zgierz 17½ m.. Leszczyński 4 m., Lilpop i Rau 3.150. Modrzejowskie zakł. 51 m., 60 m., Norblin 3.200. Ortwein i Karasiński 2.275. Ostrowieckie zakłady 48—53 m., Parowozy 1,900. Pocisk 5,700, Rudzki 8.100. Starachowice 16.400. Unia 22½ m.. Ursus 5 m., Zieleniewski 47 m., Zawiercie 226 m.. Żyrardów 1.750 m., Belpol 475. Borkowski 5,900, Wulkan 21 m, Jabłkowscy 850, Polbal 700. Skup skór 11.750. Żegluga 900, Zachodnie Tow. 625 Ćmielów 3,200. Elektryczność 7.900 Pol. Tow. elektr. 925, Haberbusch 29½ m., Fabryka papieru Klucze 5.300, Korek 450, Polska nafta 2½ m., Pol. przem. naftowy 4.200 Pustelnik 5½ m.. Spirytus 9½ m. 10½, Konopie 2.800. Przemysł leśny 550. Rylscy 625. Nobel 6,650

PRZEDGIEŁDA KRAKOWSKA.

Zieleniewski 47000 towar. Cegielski 2600 płacą. Parowozy 1850 płacą. Chodorów 22600 płacą. Jaworzno 104 płacą. Dolary 9325 w płaceniu. Tendencja słabsza.

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych. Notowania z dnia 21 marca: Holandja 214.60, Nowy Jork 578½, Londyn 24.88, Paryż 29.35, Medjolan 25, Praga 16,73 3/4, Budapeszt 0,0085, Bukareszt 3.05, Belgrad 7.10, Sofja 4.15, Wiedeń 0,0081½

OBROTY PRYWATNE.

Lwów, 21. marca.

Dziś tendencja chwiejno zniżkowa. Obrót ożywiony. Dolary ameryk. 9 m. 425 do 9 m. 450 tys., dolary kanad. 8 m. 800 do 8 m. 900 tys.. korony czeskie 265 do 270 tys.. leje 440 do 450 tys., funty szterl. 39 m. do 40 m., franki fr. 420 do 430 tys., franki szwajc. 1,615 do 1,620 25.

Złoto: 20 kor. 42 m. do 42¼ m., 20 frank. 39 m. do 40 m., 10 rubli 53½ do 54½ m.

Srebro: kor. austr. 745 do 760 tys., 5 kor. 3 i trzy czwarte m. do 3 m 800 tys.. floreny 1 i trzy czwarte m. do 1 i siedm ósmych m., ruble 2 i trzy czwarte m. do 3 m., kopiejki za rubel 1 i trzy ósme do 1½ m.

Urzędowa Ceduła Giełdy Lwowskiej

Nr. 64. **Piątek, 21. marca 1924.** **Waluta markowa.**

A. Kursa efektów.

Ceny w tysiącach

Kategorje:	Wart. nom.	Ostatnia dywid. 1923	1924	Płacą:	Żądają	Transakcje	Uwagi
I. Papiery państwowe.							
4% Państwowa poż.	—	—		—	—		
Prem. z r. 1920	1000	—		1225	1275	1250	
8½% P. zł. z r. 1922	10000 i 10 złp	—		—	—	—	
II. Listy zastawne.							
(bez kuponu bież.)	za 100 Marek						
4% Banku hip. gal.		—		—			
4½% Bk kred. z. gal.		—		—			
4½% Banku Małop.		—		—			
4½% Bk. hip. zemel.		—		—			
4½% Pol. Bk. kraj.		—		—			
4% Polsk. Bk. kraj.		—		—			
4½% Tow. kred. gal. ziemskie		—		—			
4% T. kr. gal. ziem.		—		—			
III. Obligi.							
(bez kuponu bież.)							
4½% K. P. Bk. kraj.		—		—			
4% Kom. P. B. kraj.		—		—			
4% K. lok. P. Bk kr.		—		—			
IV. Akcje.							
a) Bankowe:		1923	1924				
Akcyj. Związk.	280	140	—	—	—	—	
Akcyj. Hipoteczny	280	120	—	2650	2700	2625—2675	
Handlowy w Poznaniu	1000	500	—	—	—	—	
Bank komercjalny	280	84	—	—	—	—	
Małopolski	280	140	—	—	—	—	
Powszechny kredytow.	280	140	—	390	410	400	
Przemysłowy	280	130	—	2125	2175	2145—2165	
Rolniczy S. A.	1000	—	—	—	—	—	
Ziemski kredytowy	280	84	—	590	860	600—850	625 nf.
Zemelny	280	84	—	—	—	—	
Z. S. Z. w Poznaniu	1000	600	—	—	—	—	
b) Handlowe:							
Impex Ska handlowa	140	90	—	—	—	—	
Polski Glob	500	200	—	—	—	—	
Polbal	1000	520	—	—	—	—	
Polsot	1000	210	—	—	—	—	
Tohan	140	210	—	1530	1590	1550—1575	
Wawel	500	300	—	—	—	—	

Ceny w tysiącach

Kategorje:	Wart. nom.	Dywid. 1923	Dywid. 1924	Płacą:	Żądają	Transakcje	Uwagi
c) Przemysłowe:							
Agrohemia f. szt. n.	500	650	—	—	—	—	
Bracia Biskupscy	1000	—	—	—	—	—	
Brown Boveri Z. elektr.	1000	—	—	—	—	—	
Browary lwowskie	500	2000	—	27250	28000	27600—27750	
Chodorów f. cukru	1000	3000	—	22400	23000	22600—22825	
„Chybie", fabr. cukru	1000	2000	—	—	—	—	
Cegielski	1000	800	—	2600	2650	2625	
Ćmielów fab. porcel.	1000	1000	—	3175	3225	3200	2900-3000 nf.
Fabryka Lokomotyw.	—	—	—	2475	—	—	
Gatota fabr. obuwia	140	140	—	—	—	—	
Galicja Rafin. nafty	140	800	—	—	—	—	
Górka fab. cementu	140	600	—	—	—	—	
„Kabel" T. p. Warsz.	1000	300	—	—	—	—	
Karpalit zakłady lit.	140	140	—	3900	—	—	
Krakus f. wód. Krak.	280	200	5000	—	—	—	
„Marynin" Z. p. ogrod.	5000	15000	—	6250	—	—	
Niemojowski f. pap.	1000	300	—	2275	2425	2300—2400	
„Nitrat" Zakł. chem.	—	—	—	1210	1290	1225—1275	
Oikos Zakł. prz.-drz.	1000	4000	—	16500	16800	16625—16700	
Orthwein, Karasiński	500	200	—	—	—	—	
Parowozy S. A. b. m.	500	750	—	1780	1840	1800—1825	
Pezet Pow. Zakł. bud	500	200	—	790	860	800—850	
„Płótno" w Poznaniu	1000	750	—	—	—	—	
Pocisk zakł. amun.	350	175	—	—	—	—	
„Pokucie" Ska naft.	1000	500	—	—	—	—	
Pol. Nafta prz. wiert.	500	350	—	2325	2400	2350—2375	
Pol. Tow. Budowlane	500	400	—	—	—	—	
Potęga Tow. huty ż.	10000	2500	—	—	—	—	
Rakszawa fabr. suk.	140	280	—	13100	13400	13250	
„Rohn Zieliński" Z. m.	500	300	—	—	—	—	
Siersza zakł. elektr.	200	40	—	1350	—	—	
Siersza gór. zakłady	140	300	—	23250	—	—	
Spółka Akc. Wydaw.	280	56	—	—	—	—	
„Strem" Z. chem.	—	—	—	—	—	—	
„Tehate". Tow. akc.	1000	—	—	—	—	—	
Tepege gór. zakłady	700	700	—	—	—	—	
Tesp. tow. ekspl. soli	1000	350	—	25250	26500	25500—26200	
Trzebinia f. m. S. A.	140	280	—	—	—	—	
Ursus fab. motorów	500	1000	—	—	—	—	
Wild i Ska	500	500	—	—	—	—	
Zieleniewski f. masz.	1000	1070	—	45000	46000	45250—45750	

V. Waluty i Dewizy.

Kategorje:	Bilety bankowe: płacą	Bilety bankowe: żądają	Bilety bankowe: transakcje	Czeki, przekazy i wypłaty: płacą	Czeki, przekazy i wypłaty: żądają	Czeki, przekazy i wypłaty: transakcje	Uwagi
Dolary amerykańskie							Wskutek zarządzenia Ministra Skarbu kursa walut i dewiz notuje wyłącznie giełda warszawska.
Dolary amerykańskie (drobne)							
Dolary kanadyjskie							
Dynary							
Funty szterlingi							
Franki belgijskie							
Franki francuskie							
Floreny holenderskie							
Franki szwajcarskie							
Korony austrjackie							
Korony czesko-słowackie							
Korony duńskie							
Korony norweskie							
Korony szwedzkie							
Korony węgierskie							
Lej rumuńskie							
Liry włoskie							
Marki niemieckie							

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania	Ceny od	Ceny do	Uwagi
PSZENICA krajowa 73/74 ex 1923	36000000	38500000	*)
ŻYTO małopolskie 68/69 ex1923	22000000	23000.00	*)
ŻYTO małopolskie 65/66	19500000	2050000	*)
JĘCZMIEŃ: małopolski browarniany	21500000	2250000	*)
JĘCZMIEŃ małopolski przemiałowy	18500000	1950 000	*)
OWIES małopolski 44/45 ex 1923	21000000	23000000	*)
KUKURUDZA	—	—	
ZIEMNIAKI jadalne	—	—	
FASOLA biała	—	—	
FASOLA kolorowa	—	—	
FASOLA krasa	—	—	
GROCH polny	—	—	
GROCH ½ Victoria	—	—	
BOBIK	—	—	
WYKA	—	—	
MIESZANKA pastewna w ziarnie	—	—	
HRECZKA	—	—	
SŁOMA prasowana	—	—	
SIANO słodkie krajowe prasowane	—	—	
LEN	—	—	*) Ceny szacunkowe bez trans.
ŁUBIN	—	—	

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny od	Ceny do	Uwagi
Mąka pszenna 40%, 0 (typy młyny lwowskie loco Lwów brutto za netto łącznie z workami)	—	—	
Mąka pszen. kuchenna 1	—	—	
Mąka pszenna ciemna 4	—	—	
Mąka żytnia 60%	—	—	
Mąka żytnia 70%	—	—	
GRYSIK kukurudziany	—	—	
MĄKA kukurudziana	—	—	
OTRĘB pszenny netto bez worka	—	—	
OTRĘB żytni netto bez worka	—	—	
KASZA HRECZANNA	—	—	
KASZA JAGLANNA	—	—	
KASZA JĘCZMIENNA	—	—	
PĘCAK	—	—	
MAKUCHY lniane i konopne	—	—	
MAKUCHY rzepakowe	—	—	
KONICZYNA czerwona krajowa natur.	—	—	
KAPUSTA KWASZONA	—	—	
WORKI jutowe wyr. Stradom, Warta, Częstochowianka 75 kg. za sztukę	—	—	
WORKI używane, dobre, za sztukę	—	—	*) Ceny szacunkowe bez trans.

Sekretarjat Giełdy. *Generalny Sekretarz Dr. PANETH.*

Z posiedzenia Rady miejskiej.

Sprawa dozorców domów. — Akademja ku czci śp. Arc. Bilczewksiego. — Podatek lokatorski. — Kuratorjum zbiorów im. Bol. Orzechowicza. — Dla konserwacji zbiorów numizmatycznych.

Lwów, 21 marca.

(jo.) Na wstępie wczorajszego posiedzenia Rady miejskiej prez. Neumann udzielił odpowiedzi na interpelację r. dr. **Herschtala**, wniesioną na poprzedniem posiedzeniu

w sprawie dozorców domów.

Prezydent oświadczył, że celem uregulowania stosunku służbowego odbędzie się w najbliższym czasie wspólna konferencja dozorców domów i właścicieli realności.

UROCZYSTA AKADEMJA KU CZCI ŚP. ARCYB. BILCZEWSKIEGO.

Następnie r. Bol. **Lewicki** zaprosił reprezentacje miejska do udziału **w uroczystej Akademji ku czci śp. ks. arcybiskupa Józefa Bilczewskiego**, która się odbędzie w niedzielę, dnia 23. marca o godz. 11.30 w południe w sali ratuszowej.

PODATEK LOKATORSKI.

Z porządku dziennego referował sprawę

ustalenia podatku lokatorskiego

r. **Höllinger.** Sprawa ta weszła ponownie na porządek dzienny z tego powodu, że Min. spraw wewnętrznych nie zatwierdziło poprzedniej uchwały Rady miejskiej w tej mierze, jako opartej na czynszu z r. 1914, lecz postawiło ze swej strony wniosek, by stawkę tę ustalić, **biorąc za podstawę czynsz, nałożony przez ust. o ochronie lokatorów w grudniu 1920, który ma być pomnożony 2000-krotnie**. Np. czynsz przedwojenny dla mieszkań do 6 pokoi ustala się tą ustawą za przedwojennych 100 k. w wysokości 200 mk., to jest dwukrotnie, czyli podatek lokatorski wynosić będzie 4 miljony. Dla sklepów jednak ustawa z grudnia 1920 przyjmuje czterokrotny czynsz przedwojenny, czyli od 100 k. wypada 8 miljonów.

Po krótkiej dyskusji, w której odmienne wnioski stawiali r. **dr. Herschtal**, oraz r. **Soupper**, zaś wnioski referenta popierali rr. **Sudhoff i Felsztyn**, w głosowaniu przyjęto, ze względu na krótkość czasu do 1. kwietnia niezmieniony wniosek Min. spr. wewn. jako nie potrzebujący już ponownego zatwierdzenia Ministerstwa.

ZBIORY BOL. ORZECHOWICZA.

Następnie uchwalono z porządku dziennego na wniosek r. **Drexlerówny** powiększyć o jednego delegata liczbę członków Kuratorji zbiorów Bol. Orzechowicza, oraz **na wniosek r. Bol. Lewickiego** uchwalono na sprawienie gabloty dla zbiorów numizmatycznych Bolesława Orzechowicza wyasygnować 904 mil. mkp.

Na tem posiedzenie zakończono.

Z SALI KONCERTOWEJ

(Koncert skrzypka Józefa Szigeti'ego.)

Lwów, 21. marca.

Nie wiem czy — analizując grę artysty tej miary jak Józef Szigeti — wypada w ogóle mówić jeszcze o jakichkolwiek „postępach" dotyczących wirtuozowstwa. Ten ostatni wyraz mieści już w sobie pewnego rodzaju superlatyw i zaznacza dość dobitnie dojrzałość artyzmu wydoskonalonego ponadto do zenitu. A jednak przypuszczam, że niejeden z uczestników w wtorkowym wieczorze (18. b. m.) dostrzegł, sięgając pamięcią wstecz, poważny jeszcze krok naprzód, w jakości odtwórczej sztuki Szigeti'ego. Najwyższa pod względem waloru artystycznego i najbardziej może imponująca znawcom jego interpretacja — wykonanie sonaty I. S. Bacha na skrzypce solo — a zwłaszcza w sposób niezrównanie mistrzowski odegrana fuga i pozornie niemożliwe wprost zlewanie akordów „arfowanych" w brzmienia równoczesne, świadczyły już wymownie o wirtuozowstwie istotnie szczytowem, inne zaś zalety tej fascynującej słuchaczów gry ujawniły się w dalszych częściach onegdajszego programu. W Goldmarka przepysznym Koncercie skrzypcowym z jego pełnymi jakiegoś nadziemskiego natchnienia, ułożonymi pod wpływem widocznej ekstazy, prawdziwie „ewangelicznymi" tematami, zajaśniała w czarodziejskim blasku poetyczna kantylena koncertanta; dzieło kompozytora porwało widocznie wykonawcę, a taki święty, pełen namaszczenia zapał zawsze udziela się audytorjum i ogarnia wszystkich. — Cząstka tego zachwytu, który obiegał salę z szybkością prądu elektrycznego, znaleść więc musi słusznie swój wyraz w szczupłych ramach niniejszej notatki. Całość produkcji (pierwsza część wykonana z artystycznym współudziałem pianisty Dr. E. Steinbergera i następne solo skrzypcowe, oraz końcowe bardziej błyskotliwe popisy wirtuozowskie ze znakomitym akompanjamentem tegoż pianisty) wywołała entuzjazm szczery, nie mający nic wspólnego z konwenansowym „succes d'estime".

W ostatniej z zapowiedzianych oficjalnie interpretacji, w I. Hubaya „Scene de la Czarda", i w ognistych rytmach węgierskiego tańca, czuł się niezawodnie koncertant w najbardziej odpowiadającym jego temperamentowi żywiole. Kaskady błyskawicznych pasażów, możliwie najefektowniejszych flażeoletów i innych, w najrozmaitszych pozycjach sztuczek skrzypcowych olśniewały tu słuchaczów. Za burzliwe i niemilknące oklaski odwdzięczył się słynny wirtuoz dorzuceniem licznych dodatków nadprogramowych.

(f. n.)

Z teatrów lwowskich.

Repertuar Teatru Wielkiego:

Piątek 21. „Prorok".

Sobota 22 (o 3) „Jak wam się podoba" (dla młodzieży).

Sobota 22 (o 7) „Cavalerja" z p. Platówną i Bedlewiczem i „Tajemnica Zuzanny".

Niedziela 23 (o 3) „Kościuszko pod Racławicami" (popularne).

Niedziela 23 (o 7) „Prorok".

Poniedziałek 24 „Pani X." (ostatni gość. występ Bednarzewskiej).

Wtorek 25 (o 3) „Danton".

Repertuar Teatru Małego:

Piątek 21. „Upiory". gość. występ Siemaszkowej.

Sobota 22 „Upiory" (z Siemaszkową).

Niedziela 23 „Pokojówka"

Poniedziałek 24 „Upiory" (z Siemaszkową).

Wtorek 25 „Świderek".

Repertuar Teatru Nowości:

Piątek 21. „Mikado".

Sobota 22 „Ks. Olala".

Niedziela 23 „Katia tancerka".

Poniedziałek 24 „Królowa Montmartre"

Wtorek 25 „Mikado".

*

Ostatni gościnny występ Bednarzewskiej odbędzie się w poniedziałek w „Pani X.", w której to sztuce świetna artystka zdobyła sobie tak duże, zasłużone uznanie.

P. Platówna, primadonna opery naszej, artystka obdarzona wielkim, przepięknym głosem, po dłuższej przerwie, wystąpi po raz pierwszy w sobotę w „Cavalerji". Partnerem jej będzie **p. Bedlewicz**. Prócz „Cavalerji" pójdzie miła „Tajemnica Zuzanny" w premjerowej obsadzie.

„Ptak" Szaniawskiego. Pod reżyserją G. Rasińskiego odbywają się próby z nowej, nie granej u nas komedji autora, który w krótkim czasie stał się jedną z najpopularniejszych postaci w dramatopisarstwie. „Ptak", to znowu lekka, tęczowa, żartobliwa wizja poetycka, odbiegająca daleko od szarzyzny dnia codziennego, obfitująca w przepyszne epizody i wnosząca na scenę jasny promień radości życia. Zbudowana jest w ten sposób, że każdemu artyście pozostawia wielkie pole do popisu nawet w najdrobniejszym epizodzie.

Widowisko, któremu trudno dać nazwisko w Teatrze Wielkim, dnia 22. bm. (sobota) o godz. 10.30 w nocy, budzi łatwo zrozumiałą sensację w całem mieście. Związek Artystów Scen Polskich (gniazdo Lwów) postarał się o pierwszorzędny repertuar, wśród którego na pierwszy plan wybijają się uscenizowany prolog H. Zbierzchowskiego i znakomita rewja, oraz sketsch pióra W. Racita. W programie solowym biorą udział ulubieńcy lwowskiej publiczności z działu dramatu, opery i operetki. Balet pod kierunkiem baletmistrza Ciesielskiego wykona w rewji nowe i malownicze ewolucje. Orkiestra operowa pod batutą kap. Żupy. Bilety wydaje kancelarja Związku w gmachu Teatru Wielkiego (I. piętro) od godz. 10—1 przedpoł. i od godz. 5 do 6.30 pop. w dniu przedstawienia tak samo. Bliższe szczegóły w afiszach.

W Teatrze Nowości w przyszłym tygodniu pójdzie przegląd najnowszych operetek, tak, że publiczność, a zwłaszcza posiadacze bloczków abonamentowych będą mieli w czem wybierać.

OGŁOSZENIA.

AMORTYZACJE.

T. 611/23/5. Celem umorzenia zaginionego n. Feiwisza Nachta tymczasowego poświadczenia Ziemskiego Banku Kredytowego we Lwowie Nr. 814 na 25 akcji X. emisji wzywa się posiadacza oraz interesowanych do przedłożenia zaginionego poświadczenia względnie zarzuty do 6 miesięcy od ogłoszenia.

Sąd okręgowy cyw., Oddział VII.

Lwów dnia 23. lutego 1924. 1781

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

T. 488/23/4. Łukasz Hrynlak urodzony 1891 Waniów zaginął 1914. Celem uznania go zmarłym wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości Sądowi albo kuratorowi Drowi Mańkowskiemu. 1776

Sąd okręgowy.

Lwów, dnia 5 listopada 1923.

T. 173/23/5. Stefan Dunas urodzony [illegible] Małkowice zaginął 1921. Celem uznania zmarłym wzywa się by do roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o nim Sądowi albo kuratorowi Drowi Górnickiemu adw. we Lwowie 1775

Sąd okręgowy.

Lwów, dnia 2 października 1923.

T. IV. 251/23/4. Jan Zięba syn Michała i Jadwigi, urodzony 11. grudnia 1879 w Więciówce powiat Myślenice, rolnik tamże, biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 16 p. obrony kraj. dostał się do niewoli rosyjskiej, miał umrzeć i od sierpnia 1915 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki domniemania śmierci, zarządza się na wniosek żony postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego, a małżeństwo jego za rozwiązane. Ogłasza się wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Józefowi Kabiczkowi, adwokatowi w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego i obrońcą węzła małżeńskiego. Jana Ziębę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice dn. 31 stycznia 1924. 1712

T. IV. 288/23/3. Edykt. Marcin Szczotka, urodzony 7. października 1877 w Cięciu, zamieszkały w Cięcinie, żołnierz 56 pp. zaginął na wojnie od października 1918 r. bez wieści. Wdrażając postępowanie, celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice dn. 6. lutego 1924. 1717

T. IV. 213/23/3. Edykt. Tomasz Janeczko, urodzony 26. września 1879 w Trzebini pow. Żywiec i tam zamieszkały, żołnierz 15 p. obrony kraj., zaginął na wojnie od roku 1915 bez wieści. Wdrażając postępowanie, celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice dn. 20 grudnia 1923. 1715

T. IV. 289/23/3. Edykt. Jan Nowak, urodzony 18 grudnia 1891 w Cięcinie i tam zamieszkały, żołnierz 56 pp., zaginął na wojnie od 29 grudnia 1914 bez wieści. Wdrażając postępowanie, celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice dn. 30 stycznia 1924. 1714

T. IV. 4/23/4. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Kocoń syn Jana i Reginy, urodzony w roku 1887 w Ujsołach powiat Żywiec, rolnik, tamże zaginął na wojnie światowej jako żołnierz 56 pp. i od 4. maja 1915 niema o jego życiu żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek Marjanny Kocoń postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Józefa Kocenia wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice dnia 24. lutego 1923. 1711

T. IV. 358/22/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Pawlik syn Jana i Franciszki, urodzony w roku 1887 w Gadziszce starej powiat Biała, robotnik, jako żołnierz austrjacki dostał się do niewoli rosyjskiej, skąd ostatnią wiadomość dał o sobie w lipcu 1917, poczem ślad o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek Anny Pawlik postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Michała Pawlika wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Wadowice dnia 3 lutego 1923. 1710

T. IV. 125/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Bałos syn Józefa i Wiktorji, urodzony w roku 1879 w Skawicy powiat Myślenice, tamże zamieszkały zaginął na wojnie światowej jako żołnierz 56 pp. i od 25. sierpnia 1914 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp. zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Piotra Bałosa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice dnia 11 czerwca 1923. 1709

T. IV. 218/23/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Środa syn Wojciecha i Anny, urodzony w roku 1877 w Białej, zamieszkały w Komorowicach, zaginął na wojnie światowej jako żołnierz 16 p. pospolitego ruszenia i od końca sierpnia 1914 niema o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzpp., zarządza się na wniosek żony jego postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Są-

dowi wiadomości. Antoniego Środę wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd powiatowy, Oddział IV.
Wadowice dnia 22 paźdz. 1923. 1708

T. IV. 131/23/5. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego Jan Zawada syn Jana i Reginy, urodzony dnia 21 września 1882, wyrobnik w Przytkowicach brał udział w wojnie światowej jako żołnierz 103 pp., następnie w 35 (25) pułku artylerii górskiej, został wzięty do niewoli włoskiej, a ostatni list wysłał datowany 1. października 1918 odtąd zaś słych o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć można, że istnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dzien., zarządza się na wniosek Ewy Zawadowej postępowanie celem uznania wyż wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Jana Zawade wzywa się, aby stawił się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej" Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice dnia 27. lipca 1923. 1707

T. IV. 228/23/5. Edykt. Franciszek Kasperek urodzony 3. maja 1876 w Borzęcie i tam zamieszkały żołnierz 20 pp. zaginął na wojnie od czerwca 1918 bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice dnia 4 stycznia 1924. 1706

T. IV. 263/23/3 Edykt. Wawrzyniec Sysak, urodzony 23. lipca 1892, zamieszkały w Zaborzu, żołnierz 56 pp., zaginął na wojnie od 11. maja 1915 bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesiecy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice dnia 4 stycznia 1924. 1705

T. IV. 248/23/6. Edykt. Klemens Czyszczoń, urodzony 5 listopada 1884 w Łętowni, zamieszkały w Brzączowicach, żołnierz 16 pp. obrony kraj. zaginął na wojnie na froncie włoskim od końca roku 1916 bez wieści. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice dnia 15 grudnia 1923. 1704

FIRMY.

Firm. 1836. Rg. C. VII. 258. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 28. grudnia 1923: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Ars". Zakład artystyczno-graficzny we Lwowie, Spółka z ogr. odpow. Zmiany: Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 5. grudnia 1923 L. rep. 8373 postanowiono rozwiązanie likwidację spółki. Likwidatorem ustanowiono Zygmunta Degenstricka, który firmę podpisywać będzie z dodatkiem wskazującym na likwidację.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.
Lwów dnia 12 grudnia 1923. 1298

Firm. 569/23. W rejestrze dla firm spółkowych wpisano przy firmie: Polski Bank Przemysłowy, Spółka akcyjna filia w Rzeszowie uwidacznia się, że uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 15. listopada 1922 zatwierdzoną postanowieniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu ogłoszoną w „Monitorze Polskim" z dnia 19. lipca 1923. Nr. 161 zmienione zostały §§. 7, 9 do 19, 24, 27, 44, 47, 51, 54, 63 i 64 statutu. Kapitał akcyjny wynosi marek polskich 1.050.000.000 i rozłożony jest na 3,750.000 sztuk akcji gotówka pełnowpłaconych na okaziciela opiewających, z czego 250.000 sztuk po K. 400 mi. wart. a 3,500.000 sztuk po mp. 280 mi. wart. każda. Zarząd podpisuje firmę. Do ważności podpisu firmy niezbędnym jest podpis wspólny albo 3 członków zarządu, albo jednego członka zarządu i jednego dyrektora lub prokurzysty, albo dwóch dyrektorów, albo jednego dyrektora i jednego prokurzysty, albo dwu prokurzystów. Prokurzysta winien do swego podpisu dołączyć dodatek wskazujący na prokurę. Członkami zarządu ustanowieni zostali: Dr. Marcin Szarski Prezes, Dr. Zdzisław Słuszkiewicz w Warszawie, Dr. Wilhelm Krzysztoń we Lwowie, Dr Feliks Mcrunowicz w Warszawie, Tadeusz Filippi w Krakowie. Prezesem Zarządu z tytułu Generalnego Dyrektora ustanowiony został dotychczasowy Prezes Dyrekcji Dr. Marcin Szarski. Ma on prawo przewodniczenia na posiedzeniach Zarządu, naczelnego kierownictwa Centrali, tudzież wszystkimi Filjami oraz prawo zasystowania uchwał, wbrew jego zdaniu powziętych, w którym to razie decyzję ma powziąć bezzwłocznie Komitet Wykonawczy. Dotychczasowy Wicedyrektor Franciszek Kuener został mianowany Dyrektorem. Zbigniew Krygier mianowany został zastępcą Dyrektora dla Filji w Poznaniu.

Sąd okręgowy
Rzeszów 5. stycznia 1924 1313

Firm. 1945. Rg. C. VII. 64. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów-Zniesienie. Brzmienie firmy: „Concentra", handlowa spółka z ogr. odpow. Lwów-Zniesienie. Zmiany: Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 28. grudnia 1923 L. rep. 8527 postanowiono rozwiązanie i likwidację firmy. Likwidatorami obrano: dotychczasowych zawiadowców Dra Maurycego Kronika i Schulima Wallacha, którzy pod brzmieniem firmy z dodatkiem w likwidacji umieszczą swe łączne podpisy.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Lwów dnia 2. stycznia 1924. 1297

Firm. 1539/23. A. IV. 180. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków ul. Mikołajska 12. Brzmienie firmy: „Bracia Rosenbaum. Magazyn ubiorów męskich Szyk" Przedmiot przedsiebiorstwa: Sprzedaż sukna i gotowej konfekcji męskiej. Forma spółki: Jawna spółka handlowa od 1. stycznia 1923. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Dawid Rosenbaum, kupiec w Krakowie ul. Bonerowska 5, i Leon Rosenbaum w Krakowie ul. Floriańska 16. Podpis firmy: do zastępowania i podpisywania firmy uprawnionym jest Dawid Rosenbaum, który firmę podpisywać będzie w ten sposób, że pod wyciśniętą stampilją firmy położy swój podpis. Dzień wpisu: 26. września 1923.

Sąd okręgowy jako handl., Oddz. II.
Kraków dnia 22 września 1923. 1262

Firm. 1799. Stow. VI. 29. Wykreślenie firmy. Z rejestru wykreślono dnia 15. grudnia 1923 po przeprowadzeniu likwidacji: Siedziba stowarzyszenia: Lwów. Brzmienie firmy: Notarjalny Związek gospodarczy stow. zarej. z ogr. poręką.

Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV.
Lwów, dnia 3 grudnia 1923. 1296

Firm. 2133/23. C. V. 431. Wpisano do rejestru handlowego Oddział C co następuje: Siedziba i brzmienie firmy: Centralny skup skór surowych, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 29. grudnia 1923 L. R. 10407 postanowiono rozwiązanie i likwidacje tej spółki. Likwidatorami wybrano dotychczasowych trzech zawiadowców spółki w osobach Wincentego vel Abrahama Izaka Heubluma w Krakowie, Grzegórzecki ul. Rzeźnicza l. 10. Chaima Majera Seelenguta w Krakowie ul. Stradom l. 27 i Józefa Leinkrama w Krakowie ul. Wrzesińska l. 10, którzy będą podpisywać firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy z dodatkiem „w likwidacji" dwóch z nich położy swoje podpisy. Dzień wpisu: 8 stycznia 1924.

Sąd okręgowy jako handl. Oddz. II.
Kraków dnia 5 stycznia 1924. 1274

Firm. 1974 Rg. C. VI. 177 Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 24 stycznia 1924. Siedziba firmy: Lwów Brzmienie firmy: Dom techniczno-handlowy Biksgorn i Weigman, Spółka z ogr. odpow. we Lwowie. Zmiany: Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 31. grudnia 1923 L. rep. 29725 postanowiono rozwiązanie i likwidacje firmy. Likwidatorami ustanowiono Kiwę Biksgorna i Dawida Weigmana, którzy firmę podpisywać będą w ten sposób, że pod brzmieniem jej z dodatkiem wskazującym na likwidację — jeden z nich swój podpis położy.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Lwów dnia 4. stycznia 1924. 1287

Firm. 1779. Rg. A. III. 24. Wykreślenie firmy. Z rejestru wykreślono dnia 12 grudnia 1923 z p[illegible] zaniechania przedsiębiorstwa: Siedziba firmy: Lwów, ul. Łukasińskiego 4. Brzmienie firmy: [illegible] i Ska we Lwowie. 1192

Sąd [illegible] jako handl. Oddz. IV.
Lw[illegible] 29 listopada 1923.

Firm. 28. Rg. A. V. 77. Wpis firmy kupca pojedyńczego. Do rejestru wpisano dnia 22 stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów, ul. Legionów 39. Brzmienie firmy: Jakób Singer. Przedmiot przedsiębiorstwa: skład szyb, luster i ram. Posiadaczem firmy jest Jakób Singer. Prokurentem został Izydor Singer. Podpis firmy nast[ąpi] w ten sposób, że pod jej brzmieniem umieści swój podpis posiadacz firmy lub prokurent.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Lwów dnia 7. stycznia 1924 1286

Firm. 29. Rg. A. V. 71. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 21. stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów, pl. Bernardyński 2. Brzmienie firmy: Paula Bergstein i Ska we Lwowie. Przedmiot przedsiebiorstwa: handel en detail pończochami, trykotarzami i towarami pokrewnymi. Czas trwania nieograniczony. Forma prawna spółki: Jawna spółka handlowa od 1. stycznia 1924. Jawni spólnicy: Paula Bergstein we Lwowie ul. Lenartowicza l. 14, Lola Hahn we Lwowie, ul. Skarbkowska 11, Natti Eisenberg we Lwowie pl. Bernardyński 2 i Mina Kaner we Lwowie, ul. Sykstuska l. 10. Podpis firmy: Pod wypisanem, wydrukowanem lub wyciśniętem stampilją brzmieniem firmy skreśli swe nazwisko Paula Bergstein.

Sąd okręgowy jako handl., O. IV.
Lwów dnia 8. stycznia 1924. 1358

Firm. 1604. Rg. C. VII. 296. Wpis firmy spółkowej Do rejestru wpisano dnia 2. stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Związek Małopolskich Cukrowni, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: Zabezpieczenie dla konsumcji krajowej potrzebne ilości cukru i obejmowanie w tym celu całego zapasu cukrów produkowanych przez spólników w ich cukrowniach dla jednolitej sprzedaży, jak też zawarcie w tym celu umowy z Bankiem Cukrownictwa T. A. w Poznaniu, w przedmiocie odstąpienia temuż Bankowi prawa wyłącznej sprzedaży cukrów pochodzących z cukrowni należących do tej spółki, popieranie dalszego rozwoju przemysłu cukrowniczego w Polsce, strzeżenia wzajemnych praw i interesów istniejących i ewentualnie później powstałych, a do Związku Małopolskich Cukrowni przystępujących cukrowni, wreszcie przystępowanie do innych organizacji przemysłu cukrowniczego lub spokrewnionych z nim przemysłów. Czas trwania: nieograniczony. Stosunki prawne: Spółka [opiera] się na kontrakcie notarjalnym z daty Lwów, 17. października 1923 L. rep. 22194. Kapitał zakładowy wynosi 3,000.000 mp. pełnowpłacony. Spółka ma 2 zawiadowców. Zawiadowcami obrani: Stanisław Kremer dyrektor firmy „Chodorów Akc. Tow. dla przem. cukr. w Chodorowie, we Lwowie zamieszkały i 2) Dr. Ernest Habicht dyrektor firmy „Cukrownia i Rafinerja „Przeworsk" S. A. w Przeworsku zamieszkały. Podpis firmy nastąpi w ten sposób, że pod brzmieniem firmy położą swój podpis dwaj zawiadowcy lub zawiadowca i prokurzysta.

Sąd okręgowy jako handl., O. IV.
Lwów dnia 17. grudnia 1923. 1367

Firm. 1730. Rg. A. II. 145. Zmiany dotyczące firmy kupca pojedyńczego już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. listopada 1923: Siedziba firmy: Lwów, ul. Zielona l. 53. Brzmienie firmy: Wytwórnia proszku do prania i mydlarnia oraz mydła i kostek ługowych F. Nussdorfa we Lwowie. Zmiany: Wykreśla się prokurę Izraela Scherza.

Sąd okręgowy cyw., jako handl., O. IV.
Lwów dnia 19. listopada 1923. 1392

Firm. 1821. Rg. B. II. 142. Zmiany dotyczące firmy spółkowej już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 6 grudnia 1923: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Arma". Fabryka Broni i Maszyn we Lwowie S. A. Zmiany: Prokurę nadano inż. Stanisławowi Kubińskiemu i inż. Stefanowi Szybalskiemu.

Sąd okręgowy jako handl., O. IV.
Lwów dnia 6. grudnia 1923. 1369

Firm. 6. Rg. VI. II. 197. Zmiany dotyczą firmy kupca pojedyńczego już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 26. stycznia 1924: Siedziba firmy: Lwów, ul. Słowackiego 16. Brzmienie firmy: Inż. Edward Nadel — Dom handlowy dla maszyn i artykułów technicznych we Lwowie. Zmiany: Firma brzmi odtąd: Inż. Edward Nadel we Lwowie. Przedmiotem przedsięborstwa jest odtąd: prowadzenie agencji handlowej czyli pośrednictwa przy zakupnie i sprzedaży wyrobów żelaznych tudzież artykułów technicznych.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.
Lwów, dnia 7 stycznia 1924. 1388

MAŁOPOLSKA SPÓŁKA AKCYJNA DLA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO.

Stosownie do postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 12. lutego 1924 ogłoszonego w „Monitorze Polskim" z dnia 22 lutego 1924 poz. 93 przystępuje Rada Zawiadowcza do podwyższenia kapitału zakładowego z 350,000.000 Mk. na 500.000.000 Mp. drogą nowej VI. emisji 750.000 sztuk nowych akcyj nominalnej wartości 200 Mp. każda.

Z wymienionej ilości 750.000 sztuk uchwaliła Rada Zawiadowcza na razie emitować przez wyłożenie do subskrypcji 500.000 sztuk nowych akcji pod nastepującymi warunkami:

I) Pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom akcji emisji poprzednich w stosunku jednej nowej akcji na cztery stare akcje.

II) Akcjonarjusze chcący skorzystać z prawa poboru mają w terminie do miesiąca od dnia niniejszego ogłoszenia, pod rygorem utraty tego prawa, zgłosić wykonanie przysługującego im prawa poboru i jednocześnie złożyć w całości gotówkę ustaloną przez Radę Zawiadowczą cenę emisyjną w kw. 0.56 zł. pol. równych 0.36 frankom złotym w markach polskich, po kursie giełdy warszawskiej wraz z podatkiem emisyjnym i giełdowym.

III) Repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonarjusze z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa się nie zapiszą, dokona Rada Zawiadowcza według swego uznania i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej.

Akcje nowej emisji zrównane będą pod względem praw z akcjami poprzednich emisji z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia 1. maja 1924.

IV) Zgłoszenie prawa poboru i wpłaty na nowe akcje przyjmują: Bank Dyskontowy Warszawski, Warszawa ul. Fredry 8 i Oddział tegoż Banku we Lwowie, ul. Trzeciego Maja 14.

RADA ZAWIADOWCZA.

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 6,750.000 mp., z odnoszeniem lub pocztą mies. 7,500.000 mk., zagranicą 10,000.000 mp. Redakcja czynna od godz. [illegible] rano do popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyjmuje od g. 1—2 popoł. Listów nieofrankowanych [illegible] przyjmuje się. — Rękopisów Redakcja i Administracja nie zwracają. Konto Poczt. Kasy Oszcz. 141.690

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, pod zarz. Z. Kiełbasiewicza.